

Absztrakt

Ez a disszertáció a 9. és 10. századi honfoglaló magyarok politikai és társadalmi dinamikáját vizsgálja, különös tekintettel arra, hogyan integrálódtak a lovas nomád pásztorkodásból a nyugati keresztény politikai ökumenébe mint letelepedett társadalom. Bevezeti a „lovas nomád pásztori politikai ökumené” fogalmát, mint egy új keretrendszert, amely lehetővé teszi a magyarok egyedülálló politikai struktúráinak és társadalmi útvonalainak elemzését, szembeállítva őket más, elsősorban belső-ázsiai nomád társadalmakkal. Több tudományágat átfogó megközelítést alkalmazva, amely történelmi, régészeti, genetikai és földrajzi tanulmányokat foglal magában, ez a kutatás újraértékeli a nomád társadalmakra és azok állammá és letelepedetté válásának folyamatára vonatkozó meglévő elméleteket. Külön hangsúlyt fektet a környezeti tényezőkre, mint például a középkori meleg periódus és a társadalmi átalakulások közötti interakcióra, rávilágítva a magyarok egyedülálló letelepedési folyamatára a Kárpát-medencében. Ez a tanulmány hozzájárul a nomád történelem szélesebb körű megértéséhez, megkérdőjelezve az eurocentrikus narratívákat és új felismeréseket nyújtva a középkori nomád társadalmak globális történelmi kontextusában.

Kulcsszavak: Honfoglaló magyarok, lovas nomád pásztorkodás, politikai ökumené, letelepítés